

**20 MAI
PARACLISUL
SF. CUVIOSI
NICHITA, IOSIF SI IOAN
DE LA HIOS
VENETIA, 1804**

(α) ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥΣ

ΠΑΤΕΡΑΣ ΗΜΩΝ.

ΝΙΚΗΤΑΝ, ΙΩΑΝΝΗΝ, & ΙΩΣΗΦ.

Τροπάειον. ἤχος δ'. Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτεμῶς.

Τοῖς Θεοφόροις & σεπτοῖς νῦν προσφύγωμεν,
θεοῖσι πατέρασι & ἡμῶν ἀντιλήπτοισιν, ἐν
καταμύξει κρίζοντες ὅλης ψυχῆς, Ἄγιοι προφθά-
σατε, ἐφ' ἡμῖν πλαγχμιθεύτες, & δειμῶν λυτρώσα-
θε, τὰς ὑμᾶς ἀνυμνήτας, ὡς παρ' ῥησίαν κεκτημένους
πρὸς Θεοῦ, ὅμ' δυσωπεῖτε ἄρεϊν ἡμᾶς ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτεμῶς.

Ω, δὴ, α'. ἤχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδάσας.

Πὸν Χριστὸν ποθέοντες εἰλικρινῶς, Ὅσοι Πατέρες,
ἀπρημήθητε ἑαυτὰς, & τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀγῶ-
σι, τέτω προθύμως ἐλατρώσατε.

Ως

(α) Τὰς παρακλητικὰς τέτους Κανόνας, συνέταξα διὰ λόγου μόνον, ἀρὶν νὰ ἀποβλέψω εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆ τύπε, ὅθεν καὶ σῆκόν ἔχασι ἀπόσωπον, πλὴν δὲ εἶ-
ναι ζημία νὰ φάλλονται καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κοινῶς, ὅτι σχεδὸν οἱ περὶ πλείονοι παρακλητικοὶ Κανόνες, σῆκόν ἔχασι ἀπόσωπον.

Ως Κόσμος ἐάσαμτες τὰ τερπρὰ, Ὅσοι Κυρίου,
Γωάμην σὺν Γωσήφ, ἔ Νικήτα, τῷ μίκτης ἐ-
πωρύμω, καὶ μετὴς τῆς τῆς ἀπάτης λυτρώσαθε.

Εκείνης προσέρχομαι τῆ ὑμῶν, Θερμῆ προσασίᾳ, ὧ
Ὅσιωμ ἢ καλλομῆ, Γωσήφ, Νικήτα Γωάμην, ἔ
μὴ κερύμμε τὸν ἄθλιον πέμψητε.

Θεοτοκίον.

Εἴσαι μοσῶντά με χαλεπῶς, τῆς θαυμαφόρα, ἀ-
θραείας τῆς σαρκικῶν, ἀγνή ψυχικῶν τε παθη-
μάτων, ὅπως ἐν πίσει ἀεὶ μακαρίζωτε.

Ω, δὴ, γ. Οὐραμίας ἀψίδος.

Οὐραμίας τυχόντες, παφάκλεῖς Ὅσοι, δόξης ἔ ἀ-
φράστῃ ἀξίως Μακαριότητος, τῆς αἰωμίας ποιμῆς,
ἔ ἀφορήτῃ αἰχιωῆς, ρύσαδέ με δέομαι, Χειρῶν πρεσ-
βάοιτες.

Αμείμωως διάγω, ἔ ἀμελῶς Ἀγιοι, ἔ τῆς φοβε-
ρᾶς καὶ δικαίας Χειρῶν ἐτάσεως, ἀμνημογῶ τῆς
φεικτῆς, ἢς μοι τὴν μέμωωμ δότε, ὅπως διορθώσω

μοι τὰ πεπραγμένα αἰχρῶς.

Κοσμικῆ προσαθεία, ἐ ἠδογαῖς ἔλκομαι, ἐ ταῖς πορνφαῖς συμβαλίαις τῆς πολεμητόρος, ὅλως ὑπέκω αἰ, ἐ τῆς ὑμῶν θείας βίης, ἴχμος ἔκ ἐξήλωσα, οἶμοι τῷ τάλαι.

Θεοτοκίον.

Ἦ ἔν ἐ φρενία καὶ λόγων, δῶρον Θεῶν εἴληφα, ὅπως ἐπιγυρῶς τὸν Δεσπότην ἔργοις τιμήσω καλοῖς, ἐγὼ δὲ πάθει τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὑβείσα Δέσποιναν σῶσόν με.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰσχυρῶς ἐρησάμερον, κατὰ τῆς παθῶν Νικητὰ φερώμε, ἐκτερωῶς καδικετῶσε, τῆς ψυχῆς τὰ πάθη ταπεινώσαί με.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΣΙΟΥΣ. 37

Γωάμην Μακάριε, χάριτος ἐπώρυμε σύ μοι δάρι-
σαι, τὴν σὺν χάριτι τὴν εὐαρίον, τῆς ἰχνηλατη-
σαι τὰ σα βήματα.

Γωφροσύνης ὑπόδειγμα, Ἰωσήφ παμμακάρι σου ἐ-
λημέτισας, δι' ὃ σὺ φροῦνὰ με ποιήσῃς, τῆς σαρ-
κὸς τὰ πάθη καταδέλλω μὲ.

Θεοτοκίου.

Πῶν παθῶν μὲ τὸν ταραχόν, ἢ τὸν κυβερνήτῳ
τεκῶσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατάρμασον,
ἧς ἐμῶν πταισμάτων θεορῦμφάτε.

Ω, δὴ ἐ. Φωτίσον ἡμᾶς.

Δεῖξόν με Σωτῆρ, πληρωτὴν ἧς προσαυμάτων σου,
ἧς Ὁσίωσεν ταῖς θεῖαις λιταῖς, ἕς μὴ προ-
βάλλομαι πρέσβεις, τῆς ἀσωλαυχνίας σου.

Πείβον τὴν καρδίαν, ἐ τεθλιμμένῳ ὠδάσατε, δι'
ὅμε ἰθιῶσατε ἀχαις ὑμῶν, πρὸς σωτηρίας τρι-
βυς, Χειρῶν παράφνημοι.

Δάκρυσιν θερμοῖς, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀγρίσασαι,
τὴν μολωθεῖσαν ἀμαρτίαις πολλαῖς, ἀξιωθῆ-
μαί με θεοὶ Χειρῶν πρεσβάσατε. **Θεοτοκίου.**

Πύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ καρδιῶν Θεοτόκε ἀγνή, ἢ αἰω-
μίαν τεκῶσα λύτρωσιν, ἐ τὴν εἰρήνῳ τὴν παύ-
τα μὲν ὑπερέχουσαν.

Ω, δὴ, γ'. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ.

Προσάτας με τῆς ζωῆς ὡς εὐροίμι, Θεοφόροι ἐ σεπτοί με Πατέρες, ἤβ' λυπηρῶν διαλύοιτες μέφος, ἐ συμφωρῶν τὰς ἐφόδους ἐλαύοιτας, γαλιῶν δὲ τὴν ψυχικῶν, δωρεμένας μοι ὅπως γεραίρω ὑμᾶς.

Απαύτως ὑπὲρ ἐμῶν πρεσβάετε, Θεοφόροι ἐ προσάται με θεῖοι, πρὸς τὸν Κεῖτῶν ἐ Θεοῦ μου ἐ πλάστω, τῶ οἰκτερῆσαι με τὸν παράθλιον, ἐν ὧ-

D 4

ρα

38

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ρα φεικτῆ καὶ φοβερά, τῆς δαύτερας αὐτῶν ἐπελάσεως.

Εκοτέμενον ἀμαρτίας ζόφω με, φωτίσατε λιτάζω. Οσίωμ, τριὰς σεπτή, τῆς Τεταδος τῆ αἵγλη, τῆς ὑπερφώτῃ ἢ συμπαρίσταδε, δικαίωμ δήμοις ἐ χοροῖς, ἤβ' ἔραφίωμ Νόωμ παράφημοι.

Θεοτοκίον.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεκτῆμεθα, ἐ ψυχῶν σεπαυτελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη, καὶ τῶ φωτίσῃ ἀεὶ ἀγαλλόμεθα, ὧ Δέσποισα ἐ μὴ ἡμᾶς, ἤβ' παθῶν ἐ κηρυδύωμ διάσωσον.

Κοιτάκιον. ἦχος, β'.

Προσασία ἤβ' Χειριαῶν.

Προσασίαν τὴν ὑμῶν ἔξαιτέμενοι, τὴν ἰκεσίαν ταύτῃ προσάγομεν, μὴ δὴ παρίδητε ἡμῶν δέσιν περιχαρῆ, ἀλλὰ προφθάσατε ὡς ἀγαθοὶ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν ἤβ' θερμῶς κραυγαζόμεν ὑμῖν, Ὅσοι τῶ Κυεῖς, ρύσαδε ἡμᾶς πάντων, ἤβ' ἐν βίω δειρῶν ἐ ἀλγεινῶν.

Ω, δὴ, ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Επιλάμψετε θεαίαις, τὴν ἐμὴν ἐλαμφθῆναι ἐκδυσωπεῖτε ψυχῶν, τὸν ζόφον τῆς κακίας, αὐτῆς ἀποσοβῆντες, ἵνα ψάλλω σωζόμενος, ὁ ἱὸς Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Εχῆμα τῆς μετανοίας, ἐμεθύθην ὁ τάλας, ἀλλὰ τὰς ταύτης καρπὸς, ἐκ ὕψους Σωτήρ μου, δι' ὃ μὴ με ἐκκόψης, ὡς τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπὸν, ἀλλ' οἰκτερῆσαις Χεῖρ, λιταῖς τῶν σῶν Ὁσίων.

Θελητῆς ὡν ἐλέγς, Κύριε μακρόθυμε, ἐὶ οἰκτιρμῶν ἢ πηγῆ. τοῖς ρείθροις τῶν δακρύων, ἀπόπλωσον τὸν

ΕΙΣ ΤΟΥΤΣ ΟΣΙΟΥΣ. 39

τὸν ρύπον, τῆς ψυχῆς με κραυγάζομετος, ὁ ἦρ Ὁσίωμ
ἡμῶν, Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸν Σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σε
κινήσασα, ἐκ πύργου ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετα-
μοίᾳς, τοῖς κραυγάζοισιν ἔδειξας, ὁ ἦρ Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Ω, δὴ, ἦ. Τὸν Βασιλέα ἦρ ἑραμῶν.

Γάρκα τῷ λόγῳ καθυποτάξαι ἐμφρόμως, καὶ διά-
γειν σωφρόμως Πατέρες, ἐμιχύσατέ με θείαις ὑ-
μῶν πρεσβείαις,

Εμ τῷ σπηλαίῳ ὡς ἐν θεάτρῳ Πατέρες, ἠγωνίζη-
τε φερρῶς Θεοφόροι, καὶ πολεμίων ἀσάρκων ἀο-
ράτων.

Ωσὶν Γωάμην σὺν Γωσήφ ἐκ Νικῆται, τὸν Θεὸν ἐκ-
δυσωπεῖτε ἀπαύτως, τὰ κατ' ἐμᾶ σωσίψαι
ἦρ πολεμῶντων βέλῃ.

Θεοτοκίον.

Πῶν περασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ
παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σε ὑμῶν με-
εἰς πάντα, τὰς αἰῶνας.

Ω, δὴ, ὤ. Κυρίως Θεοτόκον.

Νικῆται μέγας κράτος, Γωάμην χάρις, καὶ Γωσήφ
σωφροσύνῃ δωρήσασθε, καὶ παθῶν ἦρ ἀπαύ-
τως παρεμοχλήτων μοι.

Νικῆται Γωάμην, Γωσήφ τεισμακάρα, ὑπὲρ ἐμᾶ ἰ-
κεσίαν ποιήσατε, σὺν τῇ ἀρχαίῳ παρθένῳ
πρὸς τὸν ἦρ ὄλων Θεοῦ.

Πλὴν περιχρᾶμ με ταύτῃ, δένησιν Πατέρες, ἧς ἀκα-
θάρτου μοός τε ἐκ γόματος, προσαγομενῇ ὑμῶν
ἀποδέξασθε.

40 ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛ. εἰς τὴς ΟΣΙΟΥΣ.

Θεοτοκίου.

Πολύ με ἤδ' δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παπ-
τὸς ἐκ προσώπῃ παῖ δάκρυον, ἀφῆρηκότα Παρ-
θεῖε Χειρὸν κηύσασα.

Μεγαλιωάγια.

Πράξεων ἐνθέων ταῖς φαιραῖς, αἴγλαις Θεοφό-
ροι, ἀπασράψαυτες θαυμασῶς, πρὸς οὐδὲς ὀ-
θείας, ἤδ' θείων θελημάτων, ἤδ' μορασῶν τὰ πλή-
θη καθωδηνύσατε.

Οσιε Νικηῖτα σὺν Ἰωσήφ, ἐ τῷ Ἰωάννῃ, Θεοφόροι
ὡς ἀληθῶς, τῆς Τριάδος λάτραι, τῆς τετραμ-
πῆς ἐ θείας, ὀχαῖς ὑμῶν ἀγίαις, ἡμᾶς φωτίσατε.